

Tato úvaha nám umožňuje pozorovat v novém světle Jurgenssonův citiát o stříhu. Na místo závěru si udělejme shrnutí našich poznatků. Nejdříve jsme se zaobírali ideologií Bazinova stříhu, ve kterém je morální systém přítomen ve značné míře, nicméně je jen málo uváděn do kontextu. Podle něj je film „správný“ (ve smyslu pojmu etiky) jen když představuje příběh bez filmařova úhlu pohledu na věc takovým způsobem, aby nám poskytl zážitek, který je nejpodobnější realitě. Střih je zakázán, jelikož představuje určitou manipulaci, kterou v žádném případě nemůžeme přirovnávat k realitě, jelikož by docházelo ke klamu. Bazin nebere v úvahu fakt, že každý film je jistým způsobem ideologicky orientován jak na úrovni filmové narace tak na úrovni stříhu. Tudíž nemůže předpokládat, že záběry, pokud v sobě nemají stejný ideologický záměr, jsou v souvislosti s určitou normou nebo sociálním kontextem. Oproti tomu Einstein říká, že pakliže je realita základním materiálem filmu, je to právě střih, který jí mění, a z toho vyplývá vyšší význam, který odpovídá spíše vyššímu významu, než odpovídá spíše myšlenkové rovině. Fragment sám o sobě žádný význam nenese. Až splynutím jednotlivých elementů vzniká smysl. Problém činí skutečnost, že střih nepředstavuje výsadu jedné ideologie více než druhé a také to, že spojování pravdivosti filmu s dialektickými teoriemi materialismu nikam nevede.

poměrně dobře, pozor na zmatení v poslední vyznačené větě
celkový smysl vystižen